

Policja stołeczna

T. MODRZEJEWSKI.

Baczność.

Ostatnie dwa pożary teatrów w Warszawie, na szczęście, jeżeli wogóle można używać podobnego określenia w nieszczęściu, jakim jest pożar, wypadły w czasie, gdy widownia była pusta. Śmiało rzec można, że tylko dzięki tej okoliczności obyło się bez ofiar w ludziach. Na taki zbieg okoliczności liczyć wszakże nie można. Przeciwnie, należy być przygotowanym, że pożar równie łatwo może wybuchnąć podczas przedstawienia, wtedy, ofiary w ludziach będą bezwzględnie. Nie zapobiegają im najlepsze zabezpieczenia i urządzenia zapobiegawcze. Tembardziej, że bardzo wiele miejsc zebrań publicznych, pod tymi względami dalekimi jest od doskonałości. A miejsc tych mamy dosyć.

Oprócz teatrów istnieje cała masa kinematografów, restauracji i t. p.

Rzeczą policji jest wszakże zgóry starać się zmniejszyć rozmiary mogącej wydarzyć się katastrofy, jeżeli już nie można jej uniknąć w zupełności. Ta ostatnia możliwość, jest jednakże zupełnie wykluczona.

Zwierzchnicy komisarjatów, w których istnieją zakłady gromadzące publiczność, niepowinni bynajmniej polegać na dawnych protokółach i koncesjach, pozwalających na otwarcie i prowadzenie wymienionych zakładów, lecz ustawicznie przestrzegać i sprawdzać, przez wypróbowanych pod względem przezorności podwładnych, czy wszystkie urządzenia, mające na celu bezpieczeństwo ogniowe, działają spraw-

nie i w razie zauważenia niedbalstwa, występować przeciw temu z całą bezwzględnością.

Nie dość na tem, przy wyznaczaniu posterunków podczas przedstawień, powinni zwracać baczną uwagę czy wyznaczeni ludzie odpowiadają włożonym na nich obowiązkom? Czy w razie pożaru zachowają konieczną w podobnym wypadku zimną krew i przytomność umysłu? Czy potrafią zapanować nad oszalałym z trwogi tłumem?

Zaniedbanie tej przezorności, może nawet nie podpadające pod niedbalstwo służbowe, chociażby nie groziło odpowiedzialnością dyscyplinarną, narazić może na ciężką odpowiedzialność moralną, na surowe wyrzuty sumienia.

W.

ROZKAZY

Komendanta st. m. Warszawy.

Wobec silnie grasującej epidemii 10. I. 1920 r. (hiszpanki) przyjęty został jeszcze jeden lekarz dr. Wąrowski do udzielania pomocy pracownikom policji, wskutek czego czynności lekarzy inspekcyjnych podzielone zostały od dnia 12 stycznia r. b. w sposób następujący:

do dr. Stefanowicza, Wspólna 7 m. 7 należą kom.: 9, 11, 13, 16, 20, 21, 23;

do dr. Lücka, Krucza 5 należą kom. 3, 4, 5, 12, Rezerwa, Biuro Komendy Policji i Urząd śledczy;

do dr. Wąrowskiego, Służewska 4 m. 6 — kom. 2, 6, 7, 19, 26 i Oddział Konny;

do dr. Nawrockiego, Zielna 5 — kom. 1, 8, 10, 22;

do dr. Sobieszczańskiego, Bracka 10 — kom. 14, 15, 17, 18, 24, 25 i Szkoła Policyjna.

Przypominając Rozkazy dzienne 11. I. 1920 r. (№ 1162) zwracać baczną uwagę, aby młodzież do lat 18 nie grywała w bilard w lokalach publicznych. Należy objaśnić właścicieli restauracji, cukierni i t. p. zakładów, w których znajdują się bilardy, że w myśl istniejących przepisów w bilard mogą grywać tylko osoby dorosłe.

Podaję do wiadomości Rozkaz Komendy Głównej № 28 z d. 8 stycznia r. b. 13. I. 1920 r. (№ 1163). Funkcjonariusze policji za pracę otrzymują stale wynagrodzenie oraz świadczenia, przewidziane w instrukcjach i Rozkazach Komendanta Głównego:

1) Pomoc lekarską dla wszystkich funkcjonariuszów Policji, żon, dzieci i rodziców, będących na utrzymaniu pracownika.

2) Odszkodowanie dla rodzin po zmarłych funkcjonariuszach policji.

3) Odszkodowanie z tytułu poniesionej śmierci funkcjonariusza lub nabytej niezdolności do pracy przy spełnianiu bezpośrednio obowiązków służbowych.

Niezależnie od powyższych świadczeń upoważniam okręgowych komendantów do wypłacenia z funduszu remuneracyjnego w granicach zamierzenia budżetowego zapomóg tylko w razie stwierdzonej istotnej niezamowności petenta w nast. wypadkach:

1) W wypadku przewlekłej choroby funkcjonariusza policji, żony jego lub dzieci, która wymaga wyjątkowych i nieprzewidzianych przez instrukcję o pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów policji środków leczniczych.

2) W wypadku śmierci żony lub dzieci, będących na utrzymaniu funkcyj. policji.

3) Zapomoga w wypadku choroby może być wypłacona na zasadzie opinii:

a) właściwego lekarza — co do konieczności

ści zastosowania wyjątkowych środków leczniczych,

b) zwierzchnika — co do stanu materialnego petenta.

4) Zapomoga w wypadku śmierci żony lub dzieci może być wypłaconą po przedstawieniu przez petenta aktu zejścia oraz przez zwierzchnika opinii co do stanu materialnego.

5) Wysokość zapomóg nie może przewyższać jednej czwartej pensji miesięcznej.

6) Przy obliczaniu zapomogi należy brać pod uwagę pensję zasadniczą, dodatki funkcyjne, stałe dodatki drożyzniowe, zastosowane do normy funkcjonariusza bezdzietnego, bez relutium za świadczenia w naturze (relutium za mieszkanie).

7) Wypłata zapomogi w wypadku choroby nie powstrzymuje wypłaty zapomogi w wypadku śmierci.

8) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia r. b.

Wobec napływających skarg na wyzysk sprzedawców papierosów, polecam rozłożyć nadzór, by papierosy były sprzedawane po cenach monopolowych, a na niestosujących się były sporządzane protokoły i kierowane do Sekcji III-a.

Jednocześnie jeszcze raz przypominam rozporządzenia moje, dotyczące sprzedawców papierosów bez banderoli t. zw. szwarcówek i polecam jaknajenergiczniej przeciwdziałać temu rodzajowi handlu przez konfiskatę towaru i sporządzanie protokołów.

Zgodnie z odezwą Komendy Głównej (Wydz. III) z dn. 19 grudnia 1919 r. L. 15 wszyscy wyżsi funkcjonariusze Policji, pozostający w służbie zewnętrznej do VIII kategorii włącznie, mają przestudjować materiał naukowy z przedmiotów fachowych w zakresie przepisany dla Szkoły posterunkowych, zgodnie z okólnikiem z d. 7 sierpnia 1919 r. L. 28.

Z przerobionego materiału naukowego będą następnie wszyscy wyżsi funkcjonariusze wytypowani przez specjalną komisję egzaminacyjną w skład której wejdzie przedstawiciel Komendy Głównej i Wydziału Wyszczolenia oraz Prokurator Sądu Okręgowego.

Egzamin ten odbędzie się w dniach 12, 13 i 14 lutego r. b.

Program szkoły dla posterunkowych obejmuje:

- 1) Prawo Karne.
- 2) Ustawa postępow. karnego.
- 3) Procedura karna z r. 1903.
- 4) Prawo państwowe i administracyjne.

Podręczniki.

- a) Kodeks Karny z r. 1903.
- b) Ustawy postępowania Karnego.
- c) Prawo administracyjne. Ochimowski.

d) Prawo państwowe polskie. L. Jaworski Zeszyt I i II.

e) Ogólne zasady prawa Mogilnicki.

f) Dotychczasowe wydane ustawy administracyjne.

g) Ustawa o policji państwowej. Dz. Ustaw № 61 z 1919 r.

h) Postanowienie Ministra Spraw Wewn. w sprawie organizacji Sekcji Bezpieczeństwa Publ. i pracy. (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. № 46 z 1919 r.)

i) Przepisy o organizacji Komen. Głównej P. P.

j) Przepisy dyscyplinarne dla Policji Państwowej.

k) Ustawa o nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego (Dz. Ustaw № 31 z 1919 r.)

l) Zasadnicza ustawa sanitarna (Dz. Praw № 63 z 1919 r.)

l) Ustawa w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie. (Dz. Ustaw № 67 z 1913 r.)

m) Dekret w przedmiocie przepisów tymczasowych o uprawnieniu komisarzy ludowych do wymierzaniu kar w drodze postępowania admin.-karnego (Dz. Praw 14 z r. 1913)

n) Ustawa w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny. (Dz. Praw 61 z r. z.)

o) Dekret o stowarzyszeniach. (Dz. Praw 3 z r. z.)

p) Rozporządzenie wykonawcze M. S. W. w przedmiocie przepisów do dekretu o stowarzyszeniach. (Dz. Praw 7 z r. z.)

r) Ustawa o tymczasowej organizacji władz adm. II instancji. (Dz. Praw 65 z r. z.)

s) Rozporządzenie Rady Ministrów o tymczasowej organizacji władz administracyjnych i instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego. (Dz. Ustaw 72 z r. z.)

t) Dekret w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarze b. zaboru rosyjskiego. (Dz. Praw 14 z r. z.)

u) Dekret w przedmiocie tymcz. przepisów prasowych (Dz. Praw. 14 z r. z.)

w) Ustawa o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. Praw 32 z r. z.)

x) Ustawa o osobistych świadczeniach wojennych. (Dz. Ustaw 67 z r. z.)

y) Ustawa normująca stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej. (Dz. Praw 59 z r. z.)

z) Dekret o tymczasowej ordynacji wyborczej do sejmików powiatowych. (Dziennik Praw № 19 z 1918 r.)

z) Dekret o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszaru Polski b. zaboru rosyjskiego. (Dz. Praw № 18 z r. z.)

z) Dekret w przedmiocie kar za przechowywanie lub użycie broni palnej i materiałów wybuchowych w miejscowości ogłoszonej w stanie wyjątkowym. (Dz. Praw 6 z r. z.)

a-a) Dekret o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji. (Dz. Praw 9 z r. z.)

b-b) Rozporządzenie M. S. W. w przedmiocie